

PADOLE (1) *sb n*

a oraz e *pochylone*, o *jasne*.

sg *N* pǎdolé. ◇ [*G* pǎdolǎ. ◇ *L* pǎdolu.]

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Rozległe zagłębienie terenu, dolina; vallis PolAnt: [ROle ktore ná wierzchu gor bywáią/ pośpolicie fǎ chude y fuche: ábowiem támo wśzytkǎ ich tłuśtość zpływa ku dołu/ á przetoż padole pod nimi zǎwśze więc bywa tłuśtfze *Cresc 1571 97, 5.*]

W przeciwstawieniach: »padole ... gora, pagorek, [pogorze]«: Wśzelkie pǎdolé bǣdzie napełniono a wśzelká gora i págorek bǣdzie zniżón *MurzNT Luc 3/5*; [Wśzelkie drzewǎ iteż źioła dawáiące owoc korzenny [...]/ flufznief bywáią fǎdzone na gorach niż w padolu. *Cresc 1571 664, 14*].

Synonim: dolina.

Cf **PADOŁ**

LWil